

Forfatter: Kingo, Thomas

Titel: I Jesu Himmel-søde Navn

Citation: Kingo, Thomas: "I Jesu Himmel-søde Navn", i Kingo, Thomas: *Samlede skrifter 3*, udg. af Hans Brix, Paul Diderichsen og F.J. Billeskov Jansen, Munksgaard, 1939-74., s. 253. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-kingo03val-shoot-workid82955/facsimile.pdf> (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Samlede skrifter 3

153

Dend XIX. Sang

er

Reyse-Andagt

eller

En Sang for et Menneske
som er paa sin retfærdige Reyse,

Under dend Melodie:
Jeg beder dig min HErr' og GUD,
Lad op din Miskunds Øre etc.

Kand og siungis under efterfølgende Melodie.

154-5

I JE - su him-mel - sø - de Nafn, Min
Fra min saa kære Hiem-me-stavn, Hvor

Rey-se jeg be - gyn-der Jeg sig-ner Hu-stro
til min Tærv mig skyn-der.

Hous og Hiem, Og der-med Af-skeed ta-ger, Gud

selv skal væ-re hen og frem Min Fa-der og Led-sa-ger.

I.

I Jesu Himmel-søde Navn 156
 Min Reyse jeg begynder,
 Fra min saa kiære Hiemmestavn,
 Hvor til min Tarv mig skynder,
 Jeg signer Hustru, Huus og Hiem,
 Og dermed Afskeed tager,
 GUD selv skal være hen og frem
 Min Fader og Ledsager.

2.

Jeg fik min Vandre-stav i Haand
 Da næp et Aar jeg talte,
 Saa snart jeg kom af Svøbe-baand,
 Mand slap mig løs og kaldte,

9, I 4 b] 5 1681 9-10, II ABc] BGc (samme Rytm) 1681 b
 6-14, I-II] Repetitionstegn 1681

Ja lokked mig med kierlig Smil,
Saa jeg sloe løs at gange,
Tre Triin vaar mere end en Miil,
Thi jeg vaar spæ og bange.

3.

157 Min Barne-kiep jeg siden reed
Og prøved Glutte-dyster,
Jeg loe ad Verdens Herlighed,
Men elsked Barne-lyster,
Dend Vey som laa til Skoole-gang
Besværlig vaar at træde,
Hand faldt mig stundum meget lang,
Og korted mig min Glæde.

4.

Min Ungdom lod mig Porten op
Til Verdens mange Veye;
En viiste mig til ærens Top,
Til Lyst mon andre skeye*
Paa ærens Vey Arbeyde stood
Med møysom Sved i Pande,
Men sminked Lyst med skiden Food
Vred om til mørke Lande.

5.

158 Dend rette Vey hâr GUD mig kiendt
Fra Ungdom op at løbe,
Endog jeg heller hafde rendt
For Lysters lekre svøbe,

* Er at vride ud til Siden, som naar en gaar ud til Siden paa sin Skoe, hand sigis at skeye, etc.

Ved hvilket jeg i ald min Fær
Mit Maal skal snart udløbe.

9.

160 Om Solen da mig unde vil
Sit blide Skin og Øye,
Og giver Vey og Værlig til
Mit Øye-meed at føye,
Jeg takker GUD: Dog bliver ey
Saa tryg, at jeg vil vente
At Lykkens Sool, paa Verdens Vey,
Vil jo til Nedgang skrente.

10.

Om Regn og Torden, Storm og Sne
Med hast vil paa mig sette,
Saa næp jeg tør med Øye see
Ud af min Reyse-hætte,
Da tænker jeg, at Verdens Nød
En Synde-sky mon være,
Hvor Soolen JESus giennembrød,
Hans Navn skee ævig Ære!

11.

161 Jeg seer saa tiit en Vandringsmand
Paa Veyen mig at møde,
Hvis Kiep er ald hans Stads og Stand,
Som hand sig til kand støde;
En anden bær, med bange Kor,
Sin svage Krop paa Krykke,
Og nogle gaar og græder for
Sin vildsom Vey og Lykke.

12.

En faderløs og nøgen Hob,
Som ingensted hár hiemme,
Mig kommer for med Suk og Raab,
At GUD dem ey vil glemme;
Der læsser een sin Vogn saa fuld
Af Sorg, som hand kand age;
En anden tier med sin Buld
Og vil sig ey beklage!

13.

Jeg seer og andre prægtelig
I Lykkens Vogn at kiøre,
Ved Ærens Tøyl holde sig
I Standen som de føre:
Dog merker jeg, at Vognen skiær
Dybt i for store Helte
Paa Lykkens Bane, hvor der er
En farlig Vey at velte.

162

14.

Saa holder hver sin Reyse-fær,
Som Himlen det behager,
Vel dend, som takker GUD i sær
For det hand til ham mager!
Naar Døden hár fra Vognen spendt
I Gravens Orme-stræde,
Da skal det ikke blive kiendt,
Hvo høyst hár sidt i Sæde.

15.

Saa tænker jeg mig om og om,
Mens jeg min Reyse driver,
Og til min Siæls andægtig Dom
Jeg disse Ting opskriver,
Slet intet jeg paa Veyen seer,
Som kand mig jo betiene,
163 At kiende GUD jo meer og meer,
Og mig fra Verden vænne.

16.

O søde JESU, Livsens Vey,
Slip mig ey af dit Øye,
Men lad dit Kors og Kontrafey
Paa rætte Vey mig bøye,
Paa Korsens Vey at jeg ey skal
Dit søde Aag henkaste,
Og hen til Lysters Døde-dall
Blant syndig Sælskab haste.

17.

Vær med mig, hvor jeg vandrer hen,
Med dine Engle-skare,
At jeg maa komme glad igien
Til Huus og Hiem at vare,
Giv Naade, Lykke, Salighed
Til det jeg skal forrette,
Min Uvens Raad, min Haders Meed
Du selv tilbagesette.

18.

Naar da min Siælis Reyse-vogn, 164
 Mit Legem, Aflægs bliver,
 Og i de Dødis Orme-sogn
 Mand mig et Beenhuus giver,
 Lad da min Siæl, O JESu, foort
 Opvandre til dit Sæde,
 Indtil min Krop fra Dødsens Poort
 Skal reyse op til Glæde.

Hierte-Suk.

En fattig Pillegrüm jeg er,
 Som Adams Synde-palter bær!
 Fra først jeg fik min Vandre-stav,
 5 Faa Triin kun fra min Føde-grav,
 Du lille Barn, du Jesu veed
 Hvor tiit min spæde Food hand gleed.
 Jeg hâr udi min Ungdoms Tiid
 Giort Reyse-pladsen skøn og viid,
 10 Og meent, at Verdens Reyse klodd
 Dend hafde ingen Stød og Odd,
 Jeg tænkte tiit at Hunning flød, 165
 Hvor Veyen grønnist faldt og blød,
 Da dog dend slibrig vaar og slem
 15 I Henge-dynd at træde frem,
 Dog slap jeg vel, og gik forbi
 Ved JESu Gienveys trygge Sti.